

عنوان مقاله:

تاثیر پایه Solanum pimpinellifolium در تعدیل اثرات شوری بر گوجه فرنگی رقم مانی میک (Solanum lycopersicum cv. Money maker)

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 29، شماره 2 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

جابر پناهنده - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

سودا رشیدی - گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

صاحبعلی بلندنظر - گروه باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

جاوید عمارت پرداز - فیزیولوژی گیاهان زراعی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

برای بررسی تاثیر استفاده از گونه وحشی به عنوان پایه در گیاهان پیوندی بر تحمل به شوری گوجه فرنگی رقم مانی میک، آزمایشی بصورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه سطح مختلفی از شوری حاصل از کلرید سدیم با غلظت های صفر، ۴۰ و ۸۰ میلی مولار به همراه محلول هوگلند در شرایط کشت هیدروپونیک با بستر پرلایت درگلخانه هیدروپونیک گروه علوم باغبانی دانشکده کشاورزی دانشگاه تبریز صورت گرفت، که در این آزمایش گوجه فرنگی زراعی رقم مانی میک به عنوان یک رقم حساس به شوری (پیوندک) با پیوند روی دو اکسی شن از گونه وحشی پمپینلیفولیوم (پایه) و به همراه رقم مانی میک بدون پیوند و نیز گیاهان خودپیوندیمانی میک مورد مقایسه قرار گرفتند. نتایج نشان داد که افزایش شوری تاثیر منفی بر میزان سطح برگ و عملکرد و تعداد کل میوه برداشتی از گوجه فرنگی مانی میک داشته است که در این میان مانی میک پیوندی روی پایه های پمپینلیفولیوم بهترین عملکرد را در شرایط مختلف شوری از خود نشان دادند. همچنین در بالاترین غلظت شوری کمترین مقدار سدیم در ترکیبات پیوندی پمپینلیفولیوم مشاهده گردید. استفاده از پایه های پیوندی گونه پمپینلیفولیوم نسبت به گیاهان غیر پیوندی و خود پیوندی رقم مانی میک در شرایط شوری نتایج بهتری را نشان داد و در شوری ۸۰ میلی مولار کلرید سدیم در مقایسه با گیاهان غیر پیوندی ۶۹٪ افزایش عملکرد داشتند.

کلمات کلیدی:

ارقام وحشی، گیاهان پیوندی، خود پیوندی، عملکرد میوه، هیدروپونیک

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1592633>

